

Deliciae Erudit. 1744. Ἐτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Ναθαναὴλ πρὸς Γεώργιον τὸν Καλύβαν σώζεται ἐν τῷ ὑπ’ ἀριθμῷ 289 θεολογικῷ χειρογράφῳ τῆς ἐν Βιέννη βιβλιοθήκης. Ἐν ἔτει 1569 ἐν Βενετίᾳ διατρίβων διώρθωσε τὸ Μηναῖον τοῦ Μαΐου, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκδοθέν.

σελ. 233. Ἀνδρέας Σπείρας ἔγραψεν ἐκ Κρήτης δύο ἐπιστολὰς τῷ 1573 καὶ 1574 πρὸς Γαβριὴλ τὸν Σεβῆρον, καὶ μίαν ἐκ Παταβίου πρὸς τὸν αὐτόν, μητροπολίτην ὃντα Φιλαδελφείας. Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Λαμίου ἔνθα ἀνωτέρω.

σελ. 233. Θεόδωρος Ρέντιος, Χίος, τοῦ δυτικοῦ δόγματος ὄπαδός. ἐν ἔτει 1591 οὐκ ἦν ἐν τοῖς ζῶσιν. Ό Μαργούνιος γράφων πρὸς τὸν Φίλιππον Σεμινέλον τῷ 1591 ἔτει λέγει καὶ τάδε. „Ἐστι δὲ τὸ δῶρον μικρὸν μέν, εἰ τοῖς ὅμοίοις παραβάλλοις, οὐ μικρὸν δέ, εἰ τὰς παρατημείωσεις ἐπιθεωρεῖν ξλοιο. καὶ οὐδὲ ἄκαρπός σοι ἡ θεωρία, μόνον εἰ ἐπιβάλλοις ἐπιμελέστερον τῷ σπουδάσματι. Ἀνδρὸν γὰρ τῶν πάνυ γενναίαν ἐπιδειξαμένων περὶ τὰ γραμματικὰ σπουδὴν τὸ ἐκπόνημα. Θεόδωρος οὗτος ὁ τῆς μακαρίας μνήμης ὁ Ρέντιος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τοῖς καθ’ ἥμᾶς χρόνοις ἐν γε ταῖς προπαιδείαις, μᾶλλον δὲ καὶ τῶν πρωτείων τοῖς πᾶσιν ἀμφισβητῶν“. Τοῦ Θεοδώρου Ρέντιου ἐπιστολαὶ δέκα σώζονται ἐν τῇ τοῦ ἀγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ ὑπ’ ἀριθμὸν 115. Μία τούτων πρὸς Ματθαῖον τὸν Δεβαρῆ ἔχει ὡδε.

Θεόδωρος Ρέντιος Ματθαίῳ τῷ σοφῷ.

Χρόνια μέν σοι τὰ παρ’ ἥμῶν ἔχει γράμματα, φίλων ἄριστε Ματθαῖε, ἀλλὰ τοῦ φιλικοῦ καθήκοντος οὐδόλως ἀμεληκότες τυγχάνομεν· οὐδὲ γὰρ δὲ τῷ τάχει τοῦ διαχομίζοντος φιλεῖν ἐμάθομεν, ἀλλὰ τῇ περὶ τοῦ ἥμιν συγγηρασκούσῃ μνήμῃ διὰ παν-